

РЕШЕНИЕ

№ 2522

гр. София, 26.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 02.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

като разгледа дело номер **7703** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на С. Л. С. и М. - В. Н. Т. от гр. С. срещу заповед № РД-09-196/01.09.2009г. на главния А. на район „Л.”, Столична община.

В жалбата и допълнение към нея са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди се, че неправилно административният орган е отказал изменение на подробния устройствен план /ПУП/, одобрен с Решение № 44 по Протокол № 24/30.03.2001 г. на Столичен общински съвет /СОС/, като е приел, че срокът за започване на отчуждителната процедура по отношение на имотите, собственост на жалбоподателите, е 10 години от влизане в сила на плана. Жалбоподателите считат, че мероприятията, предвидени в процесния ПУП, а именно улица-тупик и пешеходна алея не спадат към категорията елементи на техническата инфраструктура, които са изброени в чл. 64, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, публична собственост на държавата и общините. Възражава се също така, че проектираният тупик и пешеходна алея във връзка, с които следва да се отчуждят части от техните имоти, са съоръжения и с оглед на това трябва да се приложи първата хипотеза, визирана в чл. 208 от ЗУТ, която предвижда кратка давност. Иска се от съда да постанови

решение, с което да бъде отменена заповед № РД-09-196/01.09.2009г. на главния А. на район „Л.”, Столична община.

Ответникът – Г. А. НА РАЙОН „Л.”, СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – П. И. С. – редовно призована, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № АБ-94-00-525/02.06.2009 г. М. – В. Н. Т., С. Л. С. и П. И. С. са направили искане до кмета на район „Л.”, Столична община, за допускане на градоустройствена процедура - изменение на плана за регулация /ИПР/ за УПИ I -860 и УПИ II – 856, кв. 12, м. „В. ВЕЦ - С” и отпадане тупик между ОК. 71Б, 72Б и пешеходна алея. В заявлението е посочено, че искането се прави, тъй като до момента отчуждителното производство не е проведено и имотите са изцяло собственост на заявителите. Към заявлението са приложени два броя скици за УПИ I -860 и УПИ II – 856, в които е посочени, че съответни части от имотите са отредени за улица-тупик, както и нотариален акт за дарение на недвижим имот № 79, том LLXLVI, дело № 29356/1994 г. и нотариален акт за собственост върху недвижим имот № 18, том II, рег. № 5736, дело № 207/2006 г., с които жалбоподателите се легитимират като собственици на процесните имоти.

Във връзка с така подаденото заявление със заповед № РД-09-196/01.09.2009 г. на главния А. на район „Л.”, Столична община, на основание чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, чл. 205 във връзка с чл. 208 от ЗУТ, § 70 от ПЗР на ЗИД ЗУТ, е отказано допускане на градоустройствена процедура по чл. 135, ал. 1 във връзка с чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, поради обстоятелството, че не са изтекли законовите срокове по чл. 208 от ЗУТ за започване на отчуждителни мероприятия, предвидени в плана. В мотивите на заповедта е посочено, че по влезлия в сила на 23.04.2002 г. ПУП – ПР за кв. 11 и кв. 12 на м. „В. ВЕЦ – Симеоново”, утвърден с Решение № 44 по Протокол № 24/30.03.2001 г., е предвидено теренът, върху който попадат имотите на молителите, да се изградят обекти – публична общинска собственост, които са част от транспортната техническа инфраструктура, а именно: улица-тупик и пешеходна алея. В тези случаи ПУП може да бъде изменен само при условие, че процедурата по отчуждаване на недвижимите имоти не е започнала в указания в чл. 208 от ЗУТ срок. Административният орган е приел, че в процесния случай, при съобразяване на определената начална дата в § 70 от ПЗР на ЗИД ЗУТ – 31 март 2001 г., сроковете за започване на отчуждителната процедура изтичат на 31.03.2011 г. за изграждане на елементите от техническата инфраструктура, каквато е улицата, и с оглед на това искането на молителите се явява преждевременно направено.

По делото е прието като доказателство и Решение № 44 по Протокол № 24/30.03.2001 г. на СОС, ведно с графичната част към него.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежни страни и в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена в предписаната от закона форма и от компетентен орган – Г. А. на район „Л.“, Столична община, в съответствие с предоставените му правомощия със заповед № РД-09-3345/29.05.2008 г. на кмета на Столична община. При издаването ѝ административният орган е спазил също така и административнопроизводствените правила, както и правилно е приложил съответните материалноправни разпоредби и в този смисъл се явяват неоснователни наведените от жалбоподателите доводи за незаконосъобразност.

Настоящият съдебен състав намира, че правилно административният орган е отказал да допусне изменение на действащия ПУП по отношение на УПИ I -860 и УПИ II – 856, кв. 12, м. „В. ВЕЦ - С“, по заявление с вх. № АБ-94-00-525/02.06.2009 г. Съгласно чл. 208 от ЗУТ срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, е пет години от влизане в сила на плановете и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл. 64 - публична собственост на държавата и общините, като след изтичане на този срок собствениците на недвижимите имоти имат правата по чл. 134, ал. 2, т. 1. В процесния случай от приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, а това е и обстоятелство, по което страните не спорят, че по действащия ЗРП на м. „В. ВЕЦ – С“, одобрен с Решение № 44 по Протокол № 24/30.03.2001 г. на СОС, част от имотите на жалбоподателите - УПИ I -860 и УПИ II – 856, кв. 12, попадат в терен, отреден за изграждане на обекти – публична общинска собственост, а именно: улица – тупик. Безспорно е също така обстоятелството, че до момента на подаване на заявлението от жалбоподателите по отношение на тези части от собствените им имоти не е започнала процедура по отчуждаване. Съгласно § 70 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ /обн., ДВ, бр.61/2007 г./ сроковете по чл. 208 от ЗУТ за започване на отчуждителните процедури на недвижими имоти, определени по действащите към датата на влизане в сила на закона подробни устройствени планове, за изграждане на обекти - публична общинска собственост, текат от 31 март 2001 г. В съответствие с чл. 208, предл. второ от ЗУТ този срок за изграждане на елементи от техническата инфраструктура е десет години, т. е. в процесния случай сроковете за започване на отчуждителната процедура във връзка с одобрения ЗРП на м. „В. ВЕЦ – С“ изтичат на 31.03.2011 г. При така

установеното за административния орган все още не е изтекъл предвидения в закона срок, в който може да предприеме действия по приложението на одобрения през 2001 година ЗРП и следователно, не е налице хипотезата на чл. 208 ЗУТ, което изключва възможността за изменение на ПУП при условията на чл. 134, ал.2, т.1 ЗУТ, което от своя страна обосновава законосъобразността на оспорената заповед. В тази връзка следва да се има предвид, че настоящата съдебна инстанция намира за безспорно, че в понятието „транспортната техническа инфраструктура”, визирано в разпоредбата на чл. 64, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, се включва улицата и същата е един от елементите на техническата инфраструктура. Неоснователни се явяват наведените от жалбоподателите доводи, че улицата не спада към елементите на техническата инфраструктура, изброени в чл. 64, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, тъй като е съоръжение, по отношение на което следва да се прилага краткият срок по чл. 208 от ЗУТ – 5 години. Законодателят изрично е посочил в чл. 64, ал. 1, т. 1 от ЗУТ какво следва да се включва в понятието съоръжения към транспортната инфраструктура, а именно: мостове, тунели, надлези, подлези, прелези и др.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна, а така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд С.-град, Второ отделение, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Л. С. и М. – В. Н. Т. от гр. С. срещу заповед № РД-09-196/01.09.2009г. на главния А. на район „Л.”, Столична община, като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: